

"Stajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četr leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 krov, za Ameriko pa 6 krov; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. sepodajojo po 6 v. Uredništvu in upravnosti se nahajata v Ptaju, gledališko poslopje štev. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubili!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 6.

V Ptaju v nedeljo dne 5. februarja 1911.

XII. letnik.

Današnja številka ima zopet 2 strani pri-loge in šteje torej skupaj 10 strani ter več slik.

Somišljeniki v okraju Slov. Bistrica, pozor!

Gmotne razmere našega ljudstva so z vsakim dnevom slabše, revščina se širi, davčne zahteve pa so vedno večje. Ni dvoma, da nas je ponesrečena dosedanja politika tako daleč spravila. Tej politiki posameznih protiljudskih strank se imamo tudi zahvaliti, da se je z brezvestno obstrukcijo štajerski deželní zbor razbil... Kmetje! Enkrat mora vsa ta hujškarja ponehati! Enkrat mora ljudstvo odločno svoje pravice zahtevati in to brez ozira na desno in levo. Da se o vsemu temu natančno pogovorimo, sklicujemo za

nedeljo, 12. februarja ob 4. uri popoldne v Neuholdovo gostilno v Slov. Bistrici

veliki kmetski shod.

Kmetje! Dolžnost je, da se vsak pametno in napredno misleči pristaš tega velevažnega zborovanja udeleži. Tudi nasproti naj pridej. Omenimo pa, da takih zagriženih hujškarjev, kakor so se pojavili na shodih v Mariboru in sv. Lenartu, da se bodemo torej takih ljudi, ki hočejo shod motiti in razbiti, znali ubraniti. Vi kmetje, prijatelji in somišljeniki, pa pridite v polnem številu, da dokazete javnost, kako napredno čuti in misli slov. bistrški okraj!

Vsi na delo!

Sklicatelji.

* * *

Somišljeniki v okraju Konjice!

Z istim dnevnim redom se vrši tudi teneden pozneje

veliki kmetski shod

i. s. v nedeljo, 19. februarja 1911, ob pol 4. uri popoldne v Urbanovi gostilni v Konjicah.

Agitirajte, pripravljajte za shod in pridite vse!

Polom za polomom.

Ko je z novim letom bahasti "Narodni dnevnik" ponehal izhajati, vedel je vsak pametni človek, da je laži-napredna stranka na koncu svoje modrosti in svojega — denarja. Par kratkih let je trajala krasota in že je minula. Sic transit gloria mundi!... Pri vsemu temu pa konec te "stranke" slovenskih dohtarjev sam ob sebi nima nobene posebne važnosti.

Kajti "narodna stranka" ni imela med štajerskim ljudstvom nikdar nobenega vpliva; vedno bila je le nekaka karikatura v politiki. Njeno nastopanje, njene grehe, njene napake in njene politične kozle je slovenska javnost že davno pozabila. Le posledice brezvestnega nastopanja te strančice na gospodarskem polju so ostale in jih ljudstvo čutiti ter jih bode še huje čutilo!

Glavni in neodpustljivi greh "narodne stranke" je namreč tale: pesniškim fantazijam Špindlerja in otročji domišljiji dr. Kukovca je žrtvovala vse gospodarske korporacije, v katerih so imeli njeni naivni pristaši le količaj vpliva. To je greh in to je neodpustljivi greh! Ako bi "narodna stranka" špekularila z denarjem, katerega penzionirani pesnik Spindler sicer nima, ali z denarjem, katerega ima dr. Kukovec za-se, — potem prosti ji! Ali špekularila je s tujim denarjem, zapravila je tuju denar, in v tem hipu postane njen greh — zločin!

To je prva misel, ki prešini človeka, ako opazuje celjski polom "narodne stranke". Kričanje liberalonskih časopisov ne pomaga ničesar. Resnični položaj je namreč sledeči:

V Celju se nahaja "Zvezca slovenskih posojilnic", ki obsegata okroglo 50 prvaških posojilnic na Stajerskem, Koroškem in Kranjskem. Ta "zvezca" je sededa nepolitično društvo, kakor določajo to pravila in postava. "Zvezca" pa vzdržuje tudi dva podjetja i. s. "Zvezno tiskarno" ter "Zvezno trgovino" v Celju. Ker sta ta podjetja izdajala tudi politične liste ("Narodni dnevnik", "Narodni list" in neko v nemščini pisano slovensko cunjo), smatrala je oblast v zmislu postave, da je "zvezca" prokoračila svoj delokrog. C. kr. namestništvo je vsled tega tudi, kakor smo v telegramu zadnje številke že poročali, v prvi vrsti zaradi pritožb slovenskih klerikalcev, delovanje "Zvezce" in njene tiskarne ter trgovino ustavila. Narodnjaki so vložili rekurz in z ozirom na to, da bi bilo vsled ustavljenja mnogo osoba hipoma brez zasluga, je namestništa začasno zopet tiskarno in prodajalno odpreti pustila. To je faktični položaj. Končala boda cela zadeva bržkone s tem, da se polom "narodne stranke" do konca izigra in tiskarno, trgovino ter vso "zvezco" oblastveno zapečati...

Že v teh razmerah se zrcali vsa brezvestnost političnega šarlantanstva, ki je bahato nastopalo v plašču slovenskega narodnjaštva. Še hujši pa je ta škandal, ako se pogleda malo za kuliso!

Slovenske posojilnice so bile namreč prave molzne krave za to bankerotno "zvezzo" in njena "podjetja". Dokazano je namreč, da so "zvezna" podjetja (tiskarna in trgovina) falitna in čez ušeza zadolžena. Le intabulirani dolgori znašajo 150.000 kron. Nadalje ima posojilnica v Celju poleg intabuliranih 80.000 kron terjati še 50.000 kron, katere so hoteli in hočejo narodnjaki baje "zvezzi" kar podariti. Že preteklo leto so namreč posojilnice tej žalostni "zvezzi" 33.000 kron šenkale. Da je "zvezca" s svojimi podjetji v take dolbove zašla, so v prvi vrsti

vzrok časopisi "narodne stranke". Neverjetna prevzetnost dr. Kukovca in Spindlerja je porodila n. p. "Narodni dnevnik", ki ni imel ne naročnikov, ne inzerator, ki je poznal le izdatke. Ta list je tiskala "zvezca" v lastni režiji, torej z izgubo, ki je v par letih ogromno narašla. Z novim letom je "Narodni dnevnik" poginil, kot "testament" pa je zapustil velikanske dolgo... Skupna svota, ki so jo vtaknile posojilnice v ta "narodna" podjetja, znaša 111.000 krov. Kakor že povedano, se je od te svote že lani 33.000 K "zvezzi" podarilo. Tudi ostanek 78.000 krov se bode moral šenkati, ker drugače pride "zvezca" v pasivno stanje. Pomisliti se mora, da je pri tej veliki izgubi udeležena cela vrsta malih slovenskih posojilnic, večidel na Koroškem, ki se bodo dejoma deloma tudi izkravale... Zanimivo je tudi, da so vloge posojilnice neodpovedljive. Nobena posojilnica, ki je dala tej "zvezzi" denar, ga ne more nazaj zahtevati; ravno tako je, kakor da bi te posojilnice denar skozi okno vrgle...

To je torej velikanski polom "narodne stranke", katerega smo že davno prorokovali! "Narodno" časopisje se je tiskalo "na puf" v "zvezni tiskarni"; ta je dobila denar od "zvezne slovenske posojilnice"; "zvezca" je dobila denar od posojilnic in te zopet od zapeljanih kmetov. Slovenski kmetsje pa bodoje s kravo prihrenjenimi svojimi krajcarji plačevali dolgo političnih otrok in narodnjaških brezvestnežev... Vbogi kmet!

Politični pregled.

Zahteve za mornarico. V ogrskem mornaričnem odseku predložil je komandant Monte-cuccoli nove zahteve. Skupno se zahteva izrednega kredita 312.4 milijonov krov i. s.: za leto 1911 55 milijonov, 1912 67, 1913 68.4, 1914 68, 1915 69 in 1916 5 milijonov krov. Le za 4 velikanske bojne ladje (dreadnought) se potrebuje skoraj 242.4 milijonov krov; 2 križarki bodo koštali 30 milijonov, 6 torpedovke 18 itd. itd. S tem pa baje vojna mornarica še vedno ne bode urejena in se bode l. 1920 zopet nove svote zahtevalo. Kakor se vidi, nas čaka prav lepa bodočnost. Milijone in milijone za vojaščino in mornarico, to je začetek in konec vse modrosti naših vlad...

Srbska trgovinska pogodba je torej že v veljav. 26. p. m. pričelo se je že izvažanje svinjskega mesa, 25. pa govedine na Dunaj. No, zdaj je pa vse rešeno!

Štrajk visokošolcev. Zaradi klerikalne hujškarjev nastal je na univerzi v Krakovi štrajk. Studenti so preprečili predavanja. Prišlo je do budih pretegov in bojev in je tudi vojaščo nastopilo. Minister za podok je univerzo zaključil. Tudi v Lvovu se pripravljajo ednaki dogodki.

Mrtvimi spoznali so pod imenom Johana Orth znanega avstrijskega nadvojvodo. Orth je na morju ponesrečil, kakor to vse kaže. Ker zapušča 3 milijone premoženja, so ga morali zdaj oficiellno mrtvimi proglašiti, ker bi drugače nikdo dedičine nastopiti ne mogel.

Dveletna vojaška služba se nahaja tudi v

novi vojni postavi, ki jo bode državni zbor bržkone v spomladni sprejela. Pri vpeljavi dveletne službe bi se število rekrutov vsako leto za 50.000 mož povisalo. Enkratni troški te preuredbe bi znašali baje 60 milijonov, tekoči letni troški pa 30 milijonov krov. Ako bi se ta predlog ne sprejel, obdržalo bi se 3 letno službo, povisalo prezenčno stanje za 22.000 mož, dež. brambo za 6000 in honved za 8000 mož. Obenem bi se močnejše „urlaube“ dovolilo.

Papeževe prepovedi. Govori se, da hoče sv. Oče zapovedati, da morajo katoliški duhovniki vedno talar nositi in da ne smejo v gostilne in teatre zahajati. Med politikujočim duhovnikom vlada hudo razburjenje.

Ruski anarchisti. V Budimpešti so aretirali ruskega anarchistika Petra Serafinov. Svoj čas bil je z 11 tovarši na smrt obsojen. Ali posrečilo se mu je pobegniti. Obsojen je bil pa le zaradi političnih zločinov; vsled tega se ga bržkone ne bode russki vlasti izročilo.

V Makedoniji se pripravljajo zopet krvavi dogodki. Turški vojaki se zbirajo v Mitrovici. Na mejah se ponavljajo umori, požigi in ropi. Balkanski preklenški kotelj ne da miru!

tečenem adventu enkrat v cerkev k zornicam, pa so se pevke na koru pri petju nekaj zmotile, da je nekdo pod korom rekel na glas, kar sem dobro slišal: „Pauli je maža zmanjkala“. Ljudje pravijo sicer, da se o tem in enakih rečeh po fari že delj časa govorit; česa pa ne vem, o tem tudi ne govorim. Kreflu bi v njevem lastnem interesu svetoval, da tudi on sam o tem ne govorit, ker bi mu znalo to neprijetne posledice imeti. Kar se pa tiče drugega dopisa v omenjenem listu, kjer govorit o oskrbi občinskih revežev, Vam pa naznanjam, da je dopisnik istega članka o razmerah, koliko ima občina premoženja, kako ga pridobi in kako ona svoje reveže oskrbuje, slabo podučen. Zato Vam hočem povedati in pojasnit. Dopisnik je pisal, da ima občina čez 8.000 kron premoženja, kar pa ni res; ima ga kakih 150 do 200 krov manj, razun če ga je zadnji čas spet kaj prihranila. Pred sedmimi leti, ko je nastopil sedajni občinski odbor, imela je občina 27 ubožev v oskrbi, sedaj pa dvomim, če jih še oskrbuje 5; načeloma revežev v oskrbo sploh ne sprejemam, razun če jo oblasti v to prisili. Nekteri reveži so pomrli, nekemu je občinski urad zaradi osebnosti od odbora dovoljeno podporo odtegnil ter si s tem denar, katerga smo davkoplačevalci težko znosili, nakopičil. Dopisnik je nadalje pisal, kako se je z nekaterimi reveži v občini ravnalo. Ni pa pisal najzalostnejših slučajev, kjer so se zadnji čas godili, namreč da so 70 letnega bolnega starčka Jožeta Kocmut v šajtergi od hiše do hiše vozili, (komur sem kot bivši član občinskega zastopa brezuspešno ugovarjal); ta ni samo z nogami po cesti brusil, marveč tudi z glavo in rokami. Zadnji čas prosila je ena tudi priletna žena Treza Kolarič (kteri je hudoben mož-pijanec vso premoženje zapravil, potem jo pa zapustil, da je bila brez stanovanja in hrane) občinske podpore, kar sem sam slišal, pa je ni dobila. Ker si vsled bolezni prislužiti tudi ničesar ni mogla, bila je prisiljena si hrane od hiše do hiše prosi. Ko že zaradi bolezni ni mogla več skoro nog prestavljal, izrazilo se je pri nekem sosedu županovem (z županom namreč ni govoriti mogla, ker bila je Nemka), da bi ji občina saj toliko pomagala ter jo k sestri v Arnfels spravila, kjer bi jo sestra že oskrbelila, ker tako več živeti ne more. Ljudje je namreč zaradi bolezni niso radi sprejemali, kar se je menda tudi županstvu naznanih; toda brez uspeha, občina ni storila nič. Dne 19. januarja t. l. našel jo je nek fant pri Dravi mrtvo, kamor je v močvirje do pol života zagazila, da ni mogla ne naprej ne nazaj. Pri sodnem razparjanju mrlja se je dognalo, da je vsled mraza in lakote umrla. To je bila pač

grozna smrt. — Občina se sicer izgovarja, d za reveže v bolnici ni prostora, kar je žaliba večkrat tudi res, pa za majhno plačilo bi se dejo v bilo, tudi doma oskrbeli; saj smo vsi manj posestniki vse te reveže po večkrat na let po več dni brezplačno oskrbeli, medtem ko so jih taki posestniki, ki bi jih ložje oskrbeli, od hiše tiščali, — pa ti so krščanski, na pa „liberalci“, toraj „brezverci“; zato ker mi mamo — groša. Za danes dovolj! Zadost dolg ste mojo potprežljivost izrabljali. — Le o pol naši c Horvat, posestnik v Grajeni.

Sv. Barbara v Halozah. Mislite si surovos našega župnika Vogrina; v svoji neizmerni je radi dopisov o župniku Šornu, kjer se je od krilo njegovo delovanje proti postavam, je dn 22. prosinca raz prižnice očitno izjavil, da s mora delati na to, da se odstranijo „N. list“ „Sloga“ in „Štajerc“. Omenil pa ni, da radi tega, ker razkrivajo gotovih duhovnikov groba obnašanje. Drugi dan potem je bil nezakonski otrok na krstu. Pri krstu je začel tako kričati nad botro tega otroka, kakor zamore le najbolj divji surovež. Evo slučaja! Omenjena botra im edino hčerko, katera je lanskega leta izstopila iz šole in jo hoče župnik imeti v svoji „Marijini družbi“. Ker pa njeni roditelji jo varujejo kot punčico svojega očesa, jo nočejo dati v to družbo zapisat, ker vidijo, da se največ teh devic zapelje, da izgubijo deviško čistost. Divji svoji jezi tedaj zakriči župnik: „Vi ste te daj tista, ki nočete dati hčerke v Marijino družbo zapisat? Vaša hiša je ne slabem glasu, k imate „Štajerca“ in ga čitate!“ Tedaj je botra razčajljena, da je nad njo župnik tako kričal zahtevala potrdilo od krsta na patent od 1. novembra 1783. leta; sedaj je začel kričati, kakor bi bil obseden: „Kakšno potrdilo, kakšno potrdilo“ in jo začel iz pisarne vun izganjal. Ali botra ni bila tako neumna, kakor si je on mislil, se je obrnila k mizi in je denarje za krstitek nazaj vzela in sebi v žep vtaknila. Mislite si, dragi čitatelji, jeko in krik tega župnika, ko še je moral pričujoč pri krstu mežnar ves preplašen v drugo sobo zraven odbežati, ker se je bal očitnega pretepanja od strani župnika. Vršamo, kaj si je mogel misliti mož, zunaj stojed pred vrati, kateremu je malo poprej sam rekjal naj počaka; ko je babico in botro vun izganjal iz pisarne, bi se bili skoraj omenjenega moža na tla podrlj. Ako ste se tedaj Vi kot duhovnik učili takih neotesanosti in surovosti proti svojim faranom, je to pač večna sramota za Vas in tiste, kateri so Vas za ta stan pripravljali in blagoslovili. Ali ste pozabili na besede Izveličarja, da naj sveti vaša luč pred ljudmi, da bo

Kathreiner Kneippova sladna kava

je le ena, posnemkov pa je več! Zato pozori! Zahajevajte in jemljite samo izvirne zavoje in z imenom na Kathreiner

Dopisi.

Vurberg. Blagovolite, gospod urednik, tudi od mene enkrat sprejeti en dopis; pa se bojim, da ga ne bote dali v tisk, ker sem enkrat kot prička stranke, od ktere sem bil takrat več ali manj odvisen, proti Vam nastopil. Mislim pa, da mi bote oprostili, ker sem politiki in laži-stranki že davno hrbet obrnil.* — V vašem listu št. 4 izšla sta dva dopisa iz Vurberga, zaradi katerih me je dne 22. januarja tukajšnji posestnik g. Janez Krefl napadel, češ da sem te dopise jaz z tukajšnjim posestnikom Janez Kolaričem delal. Obljubim toraj g. Janezu Kreflu, sploh vsakemu, 1.000 krov, če mi to dokaže; zato me smete pa tudi Vi izdati, če imam jaz s temi dopisi kaj. G. Krefl, Vam bom za to uslužno gotovó hvaležen, ne bojte se, da bi Vas nahrulil, kakor je neko stranko kot občinski blagajnik, kar sem sam slišal, nahrulil, ko je prišla za nekoga reveža po od občinskega odbora priznano pičlo podporo. Ker pa vem, da g. Krefl pota dokazov ne bo nastopil, zatoraj Vas prosim, blagovolite v Vašem listu naznani, če sem s temi dopisi jaz ali Kolarič v zvezni sploh če sem Vam jaz kaj dopisoval. — ***) Kar se tiče omenjenih dopisov, Vam naznjam, da mi o prvem, kjer govorit o neki maži, ni znano drugači nič kot to, da sem prisel v pre-

* Nam se gre le zato, da resnica na dan pride. Zato objavimo radovoljno tudi ta dopis, ki ga je pisal naš nekdanji strastni politični nasprotnik! Opomba urednu.

**) Potrijujemo, da sta dotična dopisa prišla iz čisto drugačega peresa, da ju nista vposlala gg. Kolarič in Horvat in da nista sploh z njima v nikakoršni zvezi. Opomba urednu.

Argentinsko meso.

Mesece sem so že listi polni pritožb radi draginje mesa. Naše mnenje je sicer, da naj bi se dalo kmetu sredstva, da pospeši domačo živinorejo. Kajti le na tej podlagi je mogoče, da se te razmere izboljšajo. Ali merodajni krogli so raje dovolili izvoz mesa iz Argentinije v južni Ameriki. Argentinija ima namreč preveč živine in zato prav rada meso izvaža. Prve pošiljatve so prišle tudi že v večja mesta. Seveda so potrebne posebne priprave da se meso na dolgem potovanju ne pokvari. Naše slike kažejo te priprave i. s. vidimo: zgoraj zmrznjene dele volov v skladišču v Argentiniji; meso se pusti namreč zmrzniti, ker le na ta način se zamore preprečiti, da se pokvari. Spodaj (na levih strani vidimo, kako se meso čisti z vodo in s krtačo iz drata. Na desni strani pa vidimo meso, ki je sešito in zmrznjeno, v skladišču velike pomorske barke. Posebno lepih uspehov se doslej s tem mesom ni doseglo.

Zur Einfuhr argentinischen Fleisches in Österreich.

dejo videli Vaša dobra dela in častili mojega očeta, ki je v nebesih?

Ko v veži zunaj je,

Po prsa vdari se:

Gospod sem jaz dan vsak,

Vaš mož pa siromak!

Vsevedež.

Rogoznica pri Ptaju. Kakor povsod tudi v naši občini je bilo ljudsko štetje, za katero je bil imenovan komisarjem Anton Plochl. Kakor je znano, je Plochl navdušen trdi Slovan. Kakor postava to velava, prišel nas je obiskat, da vse popiše, kar je v štetju določeno. Pa to je bila neokretna smola, ker v naši temni občini niso samo trdi Slovani, ampak tudi mirni Slovenci in Nemci. Zategadel se je Plochl hudo jezil, ako je moral katerega Nemca vpisati ter pravi: Jaz sem Slovan! in je jezno odšel. Mi delavci in drugi obsojamo tako obnašanje za nepravilno, ker bode Plochl za to delo gotovo dobro plačan. Po drugih naprednih občinah se je naznanilo, kdo to delo prevzame najceneje. Trdimo tedaj, da bode ta trdi Slovan tako plačan, da lahko vsakega brez vse jeze zapiše, pa če je Slovenec ali Nemec. Mi lahko rečemo, naj bo kak če, ali kot ljubitelji bližnjega obžalujemo Plochla vsled njegove sovražne jeze. Mi svetujemo Plochelu, da naj miruje in se poboljša, ker v naši občini je ocimlo neko čudovitna korenina, iz katere je že lepo deblo prirastlo. To je toliko kakor "zora puca, bit će dana". To je, da nam nič ne deč, ali smo Slovenci ali Nemci, samo da je mir in ljubezen med nami. Mi prosto misleči se poslovimo ter tako počenjanje obžalujemo; smo dobre volje in imamo lepe šege in ko bomo prišli sedaj v predpustnem času skupaj pri kozarcu žlahrne kapljice, si bomo zapeli zdravčko. Solnce sije, luč gori, tam na mizi, en glažek stoji, saj trink saj trink, saj wein, bolj boš ga pi, bolj boš fajn!... Živijo!

Mala nedelja pri Ljutomeru. Naša kmetijska podružnica je priredila v nedeljo 29. januarja t. l. gospodarski shod v šolskem poslopju, na katerem je predaval g. Vičanski Škerlec od Velike nedelje. Kot star kmetski posestnik sem bil radoveden, kaj se bode razpravljalo od strani enega kmetovalca, kak je Vičanski Škerlec, o katerem sem že precej veliko bral v raznih časnikih in knjigah gospodarskih spisov. Udeležil sem se tega njegovega predavanja, ki je trajalo 2½ ure. Ko smo šli zborovalci domu, sem jih veliko slišal, ki so pravili, da bi omenjenega Vičanskega Škeranca poslušali celi dan. Dragi bračci, "Štajerc", povem Vam, da še nismo doživel pri Mali nedelji takoj lepih naukov kot na tem skodu, kajti g. Škerlec nas je v prijaznih besedah podučil, takoj rešimo živino pogina pri napenjanju s pomočjo požiralnikovih cevi in z Trokari, ki jih je imel seboj. Podučil nas je, kako visoke jasli morajo imeti naši teliči in nam pokazal svoj napajalnik za teleta. Ako kupujemo živino za vprego, na kaj se moramo ozirati posebno in kako se naj ravnamo pri prodaji. To je bilo velevažno. Kako naj pripravimo klajo svinjam, da iste ne kuhamo v vodi, ampak jo z parom v prizpariniku "Alfa". Razkazal nam je tudi mlečne cevi, ki se rabijo, ako krava na en zisek ne molze in kako si lahko tu pomagamo. Pokazal nam je tudi zalivalnike za zalivanje živine in aparate za klistiranje; ravno tako tudi nožeke za vkaplanje pršičev oz. merjascov in privave za na žilo puščat pri živini, s katerimi puščamo tudi nazavince konjem. Karabinerje za hude bike goniti itd. Razstavljal je tudi svoj posmehnik ali "Separat" in Pino (Butterfass) za pripravljanje putra, ter nam izračunal, koliko izgube imamo pri naši dosedanjih molzi, kar priznamo sedaj. Podučil nas je veliko pri živinoreji koristnega, kar še do sedaj nismo znali in to iz njegovih živinorejskih tečajev, kakor nam je povedal, za kar mu izrekamo posebno zahvalo. Veselo je bilo poslušati, ko je pohodil s svojimi besedami po meštarjih ali prekupcih pri prodaji naše živine, ki polnije svoje moštje in takorekoč pijejo kri uobega suhega kmeta. Velevažnega pomena za nas je tudi bilo, ko nam je povedal, kako naj spoštujemo svoje sosedne in se ogibljemo tožb, pri katerih se vleč kmetu kožo čez ušesa. Tem je končal svoj izvrsten govor. Priporočamo Vam, dragi kmetovalci, da se njegovih preda-

vanj udeležujete; g. Škerlec pa se še enkrat najprijejše zahvaljujemo za njegov trud, ter želimo, da bi ga še ljubi Bog ohranil zdravega na mnoge leta.

I. M.

Iz Jesenic. Po dolgem spanju je vendar enkrat zaukazala naša visoka c. kr. vlada, da se razpišejo nove volitve na Jesenicah. Dosedaj smo imeli tu absolutno gospodarstvo, gospodar je bil naš prej vse priljubljeni komisar žnidar Čebulj. Sedaj so sicer njegove slave dni samo še štetni. Za nove obč. volitve nam je že g. župnik Skubic v "Slovencu" boj napovedal! No k sreči se mi ne bodemo z nobenim bojevali, naj se bije isti kateri ima čas in za to veselje! Nam je vse eno, ali je Pavel ali Peter na Jesenicah gospodar, slabeje ne more biti, kakor je do sedaj bilo in ako tudi zadno jeseniško barabo "Ja" za župana postavite! — Ljudsko štetje se je na Jesenicah mirno izvršilo; za števnega komisarja je bil g. Pongratz od vlade imenovan; ker je pa občina zelo velika je pomagal tudi Čebulj v Rovtih krave in vole šteti! Na šnajdarijo je pa pozabil, ter je vsled tega jeseniški policaj moral letati po Jesenicah brez zimske sukunje. Koroški in Štajerski delavci v tovarni so vsi kot Slovenci vpisani! Levin Tschinkowitz, mislimo da ne bodeš nosil nemške zastave "Gesangs-Verein Stahl & Eisen". To bi bilo tudi za to društvo sramota. Edina učiteljica gospodčica Schittnik je imela korajo se kot "Nemka" vpisati. Obč. svetovalec Peter Rozman je pral "črnega zamorca" ter ga je za to prav pošteno oštrel župnik Skubic! — Ker dotični ni zamorec — še manj pa črni kakor je g. Skubic, se bode moral vsled tega še g. Skubic pred sodnijo zagovarjati! "Črni zamorec" je bil naš števni komisar in ker tega pri njegovem poslu varuje državni zakon § 312 kaz. zak. se je stvar državnemu pravdniku odstopila! — Mogoče da mož vendar enkrat malo bolj previden postane!

Dunaju v važnih slučajih za kmety nevarno od ločitev preprečila.

Zal da se je doslej v kmetijskih vrstah veliko premalo dejstvo vpoštevalo, da igra v gospodarskem, političnem in kulturnem življenju sedanosti časopis je najvažnejšo vlogo. Te okoliščine naj bi se nikdar iz očej ne pustilo in ona že naj bi vsem kmetom zadostovala, da podpirajo z vsemi močmi svoje časopisje, da pa tudi z vsemi sredstvi nastopajo proti onim listom, ki so kmetom nasprotni ali sovražni.

Vsek stan ima tisto časopisje, katerega zasluži. To je resučna beseda, katero mora tudi kmet vpoštevati, ako noč v vsiljenemu mu gospodarsko-političnemu boju podleči. Ako pride enkrat velika množica kmetov do izpoznanja, da zamore le močno in neodvisno kmetstvo časopis je zanje trajno in res z uspehom delovati, potem ne sme in ne bode zamudila, podpirati na vsak način svoje časopisje. Ako kmet to storiti, potem zamore tudi njegovo časopisje zanj več storiti, ker ima v veliki množini prijateljev in odjemalcev potrebno pomoč. Kdor torej svoje časopisje podpira, ta nastopa obenem tudi za zahteve svojega stanu in svoje stranke, ta se sam podpira in skrbi za svoje otroke ter zadeco svojih otrok.

S tem pa, da marsikateri kmet sovražno časopisje podpira, se poveča vpliv nasprotnika, temu je potem lažje, da pokaže ravno kmetu svojo moč. Mi smo morda zadnji, ki bi rekli da naj se sploh ne čita nasprotniških listov. Nasprotino! Mi pravimo, da naj vsakdo tudi sovražne liste bere, ker vemo gotovo, da je sodba, ki si jo človek sam napravi, veliko več vredna, kakor taka, ki se mu jo vsili; tudi vemo, da bode neodvisno kmetstvo časopisje končno zmagalo nad listi, ki so od strank ali vlade ali kmetu sovražnih gospodarskih skupin odvisni. Ali nepravilno je, da se mnogo kmetov v eni vasi na škodljive nasprotniške liste naroči.

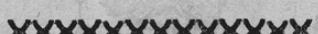
Vse to naj bi kmeta k temu pripravilo, da podpira v prvi vrsti kmetom prijazno časopisje in da omeji kolikor močne denarno podpiranje nasprotniških listov. S tem bode napravil organizaciji, sebi in svojim stanovskim tovaršem uslugo, katere bogati sadovi gotovo ne izostanejo!

F. Berger.

Opomba uredništva: K temu članku, ki ga prinašajo nemški kmetski listi, omenimo brez vsake samohvale tole: v slovenskem jeziku izhaja edino "Štajerc", ki je popolnoma neodvisni, brezobzirni kmetski list. Vsi drugi slovenski listi so odvisni od vlade (kakor in p.

Enkrat meni, enkrat tebi!

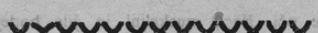
Kakor znano, se je nakrat raznesla vest, da je Cook odkril severni pol zemlje. Kmalu potem pa je prišel Peary in rekel, da je Cook slepar in da je on (Peary) severni poi odkril. Prilela se je borba, v kateri sta drug drugemu dokazala, da njune trditve niso resnične. Naša slika kaže v karikaturi ta medsebojni boj. Krogla je globus (zemlja), na kateri se giblje dila (razsodilčje). Ta dila pada nakrat in vrže na veliko veselje Pearyja Cooka na tla. Ali veselje še ni minulo, ko zdrsne dila že nazaj in udari Pearyja po glavi. Smešnica je prav izborna.

Zahtevajte

povsod

"Štajerca".

"Sloga", ki jo plačuje c. kr. hofrat Ploj ali od narodnih advokatov (kakor n. p. "Narodni list" in "Korošec") ali pa od kmelu do dnu srca sovražnih klerikalcev (kakor n. p. "Slov. Gospodar", "Straža", "Slovenec", "Mir" itd.) "Štajerc" pa nima nobenega komandanta; zato zagovarja tudi brez ozira na desno in levo ljudske koristi!

Feldcajgmajster Merkl †.

Naša slika kaže feldcajgmajstra pl. Merkl, ki je tedeni umrl. Merkl je bil eden redkih Radetzkyjevih vete-

FZM. Rud. Fr. v. Merkl †

ranov. V bitki pri Solferinu bil je smrtnonevarno ranjen. L. 1899 šel je kot feldcajgmajster v pokoj.

Novice.

Oblasti v prevdarek! Znano je dejstvo, da se smejo pupilarne denarje le v hraničnih (sparkasah) vlagati, nikdar pa ne v posojilnicah. Ta določba je v znanih vzrokih v temeljena in ni treba njeno opravičenost posebej dokazovati. Ali prvaški zagriženci se na to določbo prav malo ozirajo in nalagajo tudi pupilarne denarje v svojih posojilnicah. Prvaški jerob pride ednostavno sodnji in izroči tam vložilno knjižico prvaške posojilnice. Na ta način se prezira postavo. Mnogo tega so tudi prvaški pisači krivi, ki tako nepostavno postopanje dostikrat sami pripočajo ali celo izvršijo. V tem tiči pa vdiča nevarnost za pupilarne denarje. Kajti ravno zadnji neverjetni polomi so najboljše pojasnilo, kakšni "red" in kakšne "varnosti" vladata v slovenskih posojilnicah. Opozarjam torek sodnje in sploh merodajna oblastva na to preziranje postavnih določb. Pupilarne denarje so izročeni javni skrbi in se ne morejo porabiti v politične špekulacije strastnih strankarjev!

Kristus in duhovščina. Med ogrsko visoko duhovščino vlada hudo razburjenje vseh članka, ki ga je pisal škof dr. Prohazka v Stuhlweissenburgu proti cerkvenemu premoženju. Škof se je v članku odločno izjavil proti premoženskim manipulacijam duhovščine. Rekel je, da imajo tisti prav, ki zahtevajo razdelitev cerkvenega premoženja. Končno zahteva odločno, da se cerkveno premoženje za splošni blagorodabi. Omenimo še enkrat, da je to spisal katoliški škof! Obenem je objavil neki drugi duhovnik člank v slovaškem listu, v katerem je povedal, da je pokojni škof Szmeersany zapustil 1½ milijona kron premoženja. List vpraša, od

ke je škof to premoženje pridobil? Pač iz cerkvene lastnine? Na vseh pa stoji Kristus v razpadlih kočah, katoliške šole se podirajo in kadar se denarja potrebuje, takrat se špekulira na žepe ljudstva. Škofje imajo stotisoče, visoki stolni duhovniki desetisoče, Jezusu pa ostanejo vinariji... Tako pišejo visoki duhovniki, ki resnično krščansko čutijo in mislijo, o cerkvenem premoženju. Tudi pri nas ni drugače. "Mrtva roka" cerkvenega premoženja leži nedotaknjena, vbogo ljudstvo pa mora s svojim kravovo prisluženim denarjem cerkvene potrebščine plačevati!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Proti žganjepitju imeli so preteklo nedeljo slovenski klerikalci v minoritskem kloštru v Ptaju zborovanje, na katerem je razgrajal neki ljubljanski politični duhovnik poleg ptujskega kaplana Jagra in par ednakih antialkoholikov. Natančnega poročila o temu semešnemu shodeku nimamo, kajti naši somišljeniki niso šnopsarji in se shoda vsled tega niso udeležili. Le Tebničmar je bil tam in ta poroča spodaj sam o doživljajih na zborovanju... Naše stališče je to-le: Klerikalcem se ne gre zato, da bi ljudje šnopsa ne pili; gré se jim le zato, da bi šnops slovenski narodnjaki prodajali. V najbolj klerikalnih krajev je vendar največ pijancev! Sicer pa še nekaj: politikujoči duhovniki naj bi raje manj proti šnopsu pridigovali in lepše vzgledo dajali. Ali dokler žarjo rdeči farovski nosovi po spodnjem Štajerskem, dokler so gotova župnišča prave beznice, toliko časa ne veruje ljudstvo pridigarjem. Kdor sam vino pije, ne sme vode pridigovati! Protialkoholno gibanje naj bi se začelo torej najprve v vrstah slovenske duhovščine!

Smrt ††† šnopsu!! Ves razburjen prišel je zadnjič prijatelj Tebničmar k našemu uredniku v pisarno. "Ja, kaj pa ti je za Božjo voljo, dragi moj Tebničmar?" — Pogledal je, kakor da bi mu kdo zadaj kol tiščal in odpiral usta, kakor riba na suhem: "Kaj mi je? To-le mi je" — in vrgel je frakel ob tla, da so črepine po celi sobi letele. Potem se je malo oddahnil in pričel pripovedovati: "Jaz bom odslej samo limonado pil. Jedel bom samo špinac, kadil pa sploh ne bom, čeprav se vsaka konjska figura pozimi kadi". — Naš urednik je Tebničmarja posvaril, da naj se malo dostojevno obnaša, ker mi nismo navajeni klerikalnih šeg. In potem je Tebničmar nadaljeval: "Včeraj sem bil pri minorith na shodu. Na shodu se je sklepalo, kako uničiti šnops. Bilo je precej ljudi. Večinoma sem videl debelotrebušne gospode v črnih suknjah; že na nosu se jim je poznalo, da so antialkoholiki. Pili so kislo vodo, limonado, sifon in črno kavo. Enega sem celo opazil, da je jedel sladke koreninice; če se ne motim, bil je to minorit Vavpotič. Za predsednika shodu je bil izvoljen tisti šribar Leopold, ki je zadnjič v največjem snegu bosonog iz Ragoznice v Ptuj potoval. Zahvalil se je za čast in rekel: "Pijača je greh; prvič zato, ker je sploh greh: drugič zato, ker je Bog iz vode vino delal, ne pa slišovko; tretjič pa zato, ker pijani človek tudi pozimi lahko čevlje iz nog zgubi!" Nato je postal šribar nekemu ljubljanskemu protialkoholiku besedo. Ta je rekel: "Slovence je le 1½ milijona; ako bi Straschilla in Hutterja ne bilo, imeli bi jih že 10 milijonov. Terpentin je na vsak način boljši nego šnops, kajti terpentina prodajajo tudi slovenski kramarji. Jaz pa tudi terpentina ne pijem, vi ga pa žibar. Najboljši pa je cviček s šampanjem. Da ni treba mešati,

pili bodemo mi duhovniki šampanja, vi kmetje ne pa pije cviček..." Neki debeli minorit jvornik tem besedam tako ploskal, da se je kaplaomjene Jager od samega luftdruka tako zavrtel, kakorjev. Dmlin na veter. Ko se je privrzel do odra, pa joriti pričel Jager govoriti: "Boj šnopsu! Indijance s sleh zastrupili s šnopsom, zdaj hočejo pa še Slovenske. Lažje pride kamela v nebesa, in bogatin vend skozi šivanko, kakor šnopsar v nebesa. Moha Po med je bil sicer velik pjanec, ali Turkom jteri od prepovedal piti. Taki Mohamedi smo tudi mizanini Sploh pa tudi dekleta nočejo puserov, ki dispektor po šnopsu. Jaz vem; tako n. p. na Hajdinu" — pisa takaj je pričel zopet nekdo ploskati in Jager ji z gol sfrčal iz odra. Medtem prične Slavinec govoritvja. Ta "Ako ljudje šnopsa ne pijejo, kako ga bom pa pl. Jaz prodajal?" Kakih deset štamperov ga pa kdo dr. vsako jutro prodam. Ali ga naj zdaj sam sp moral jem?" — In Mahorič mu je prikimal ter injem rekel: "Je res, kadar nehajo pri meni hazardžila na rat, takrat ga radi malo pocuknejo. Vsaj zva zop šloftrunk pustite šnops!" — V takih pogovorit osun se je shod nadaljeval. Napisled se je sprejetih sledenč rezolucij: 1. Šnops se ne sme piti; dozni, p voljen je le liker, rum, spirit, Florijan in tensila z pentin. 2. Klerikalnim voditeljem, ki so tak Jaz trdnega prepričanja, da jih nič ne more omajitino b se dovoli tudi arak, viski, šampanjec in močal. Obe punč. 3. Zaradi slovenske vzajemnosti se pripoper dr roča ruski vutki. 4. Hofrata Ploja ne sme nikvaker do spiti ali požreti, ker diši po brinjevcu... za Na podlagi teh sklepov se je shod zaključil. In so tu zato kličem: "Boj šnopsu, boj, boj, boj !!!" Izvedb

Klerikalna požrešnost in posojilnice. Klerik je bil kalni veleposestnik, gostilničar in bivši poštačin na Koser v sv. Lovrencu slov. gor. je bogatina pop. Vkljub temu kaže tudi ta možkar eno grde je g. sebičnost, ki jo opazujemo pri vseh klerikalcih pot. Mož ima namreč dva sinova, ki študirata v Gradcu. "Slov. narod" pa poroča zdaj, da stoisca dobila ta dva sinova od neklerikalne slovenske". posojilnice podpore po 30 kron. Poleg tega sta obre še fehtarila pri dijaškemu podpornemu društvo, in sta dobila več nakaznic za brezplačni obed čast. Ta sramotni slučaj je iz raznih strani značilen. SV Prvič je javni škandal, da se Koser ne ženira, a se sprejemati miloščine, čeprav sedi sam na žakljini in denarja. Drugič je škandal, da fantička bogaten na ga Koserja odjesta revnimi dijakom kosilo iartnik podporo. Tretjič je škandal, da dijaško podvo, s porno društvo, katerega sredstva so skupaj iartnik fehtana, podpira bogate fantičke, medtem ko spre prošnje talentiranih revnih študentov odklonivaški Končno pa je škandal, da neklerikalna slovenaško posojilnica zapravlja svoj denar (torej denarajo! vložnikov in članov!) in daje bogatim fantom. Tnekak "trinkgeld" samo zato, ker se klerikalcev. Zd boji... Pač javni, grdi, le pri prvakih mošojili goči škandal!

Spodnještajerske razmere pojasnil je v dr. libe žavnem zboru poslanec Wastian in prav teme odloj ljito. Iz njegovega zanimivega govora naj omenimimo sledeče točke: — Edino zaradi lakote po ody moči posameznih (prvaških) politikov, ki nimajočalni nobenega čuta za odgovornost, se žrtvuje bla in gor štajerske dežele. Obstrukcija v deželnem žel nem zboru nič drugega, nego sredstvo za narodnjaško pridobivanje. Govornik nima ničesar proti temu, da se Verstovšek in Korošec temperamentno za svoj narod potegujeta. Ali vendar so meje, ki se jih kaže ne sме prekoračiti. Posebno čudno je, ako izusti duhovnik (Korošec) besedo, da je šnops nemška kultura... Ako Verstovšek trdi, da se je Slovene na Štajerskem v deželnem zboru zanemarilo, potem je to iznajdba neumnih ali hubodnih ljudi. Govornik omeni, kako velike svote se je dalo kot brezobrestna posojila vinogradnikom, kaj se je za deželno kulturo na spodnjem Štajerskem vse dovolilo, nadalje kmetijsko šolo z velikanskimi izdatki itd. Ako bi slovensko ljudstvo ne bilo tako zaprto, bi bilo vladanju prvaških vodil kmalu konec. To dokazujejo že mnogo obrojno obiskani shodi "Štajerceve" stranke v Ptaju. Sv. Lenartu, Mariboru itd., na katerih se je postopanje prvaških hujščakev ojstro obsodilo... Pri ljudskemu štetju se je dokazalo, da slovenski duhovniki matrike ponarejajo. Iz Baumanna se napravi Paumana, iz Deutschmanna Tajemana, iz Schönwetterja pa Saveda. Neki lazarist je Studencih pridigoval, da ima vsakdo veliki greh, nenu

Posl. Funke †.

Poročali smo že v zadnji številki "Štajerca", da je umrl najstarejši poslanec avstrijske državne zbornice dr. Al. Funke. Danes prinašamo pokojnikovo sliko.

Graf Montecuccoli.

Naša slika kaže komandanta avstrijske vojne mornarice admirala Montecuccoli, ki je bil ravnokar v II. činovni razred povisan. Rojen je bil 1. 1843 in se je odlikoval že v morski bitki pri Lissi.

Ali si se že na

„Štajerca“
naročil? Ako ne, storil to takoj!

Dr. Alois Funke

Admiral Graf Montecuccoli

kmetjek dor ne napiše slovenščino kot občevalni jezik
prit je šovornik svari naposled vladu, naj ne podpira
kaplan olomjene slovenske posojilnice iz davčnih de-
kakor narjev. Državni zbor ne more ničesar
pa je to riti, ako Korošci in Verstovš-
ence so si sleheno delo preprečijo...

e Slo-
Mesto Ptuj je znani postajenacelnik Reichl
ogatin daj vendar zapustil. Še enkrat: adio!

Moha-
jemateri od pravkov nahujskani obrekovalci. Stvar
idi mi e zanimiva, ker označuje način boja gotovih
i dišjo ubjektov. V Mariboru izhaja namreč neki nem-
u" — ko pisani klerikalno-revolverski listič. Listič
tiger je tiv zgolj od najpodlejšega osebnega obrekova-
voriti: tanja. Tako je m. dr. tudi celjskemu županu g.
om pa lir. pl. Jaborneg čast kradel. Celjski župan pa
pa le e po dr. Mrvlagu tožbo vložil. Obravnava bi
m spise moralia že pred zadnjim porotniškim zase-
ter je danjem vršiti. Ali v zadnjem hipu sta toženca
azardi vložila nove predloge, da se je morala obrav-
saj za hana zopet preložiti. Tožena sta bila namreč
govorikot osumljena obrekovalca zloglasni učitelj A.
prejela Aistrich in Karl Rabitsch. Da bi se odtegnila
i; do kazni, plačala sta raje vse dosedanje troške,
n ter-
prosila za odpuščanje in podala sledoč izjavo:
o tako — „Jaz August Aistrich, izjavim zdaj pod svojo
majiti, lastno besedo, da nisem dotičnega članka vpo-
močan stal. Obenem pa izjavim, da so vsa v tem članku
pripo-
zoper dr. H. pl. Jabornegga sprožena očitanja,
e nik-
v vsakem oziru neresnična in to glede njego-
vega zasebnega kakor tudi javnega življenja.
sil. In lo so tudi na moj predlog izvršene sodnijske
poizvedbe dognale. Izražam svoje obžalovanje,
Kleri-
la je bila čast g. dr. Jabornegga na tako grobi
poštar način napadena. — Jaz Karl Rabitsch pristop-
ogatin. — Pim popolnoma tej izjavi. Vzameva na znanje,
grdo la je g. dr. pl. Jaborneg na podlagi te iz-
kalcih. Ave potegnil svojo tožbo nazaj in se zaveževa
rata v plačati vse sodnijske troške. — Maribor, 28.
la sta prosinca 1911. — August Aistrich. Karl Ra-
venskih.

— Ta izjava je ravno tako sramotna
ga sta za obrekovalce kakor za vso tisto močvirnato
ruštvu pando, ki iz varnega zavetišča strupene pušice
obed na čast v javnost deluječih mož strelja.
ačilen.
Svoji k svojim! Leta že čujemo ta klic in
enira, eta sem se šopirjo z njim klerikalni in libe-
zaklj-
alni naši nasprotniki. Vedno pa se je s tem ges-
ogate-
om nastopalo proti nemškim ali naprednim
silo in
obrnikom. Bojkot bil je prvaški hujskariji sred-
pod-
tvo, s katerim so hoteli štajerske in koroške
ij na-
obrnike vpriči v jarem panslavizma... Ali časi
m ko se spreminja. V neizmerni časti hlepnosti so se
ikloni. prvaški naši nasprotniki med seboj stepli.
Poloven-
sijo in lasajo se in zdaj se tudi že — bojko-
denar irajo! V Celju je ognjišče tega „bratomornega“
antom
kalcev
h mo-
h teme-
ome-
te po
uiumajo
v bla-
ne go
obi-
u, da
a svoj
to iz-
šnops
la se
zboru
li hu-
svote
ograd-
spod-
tijsko
ensko
danju
je jo
i odi
Le-
posto-
Pri
venski
na se
mana,
je v
greh,

Umrl je v Vojniku tamoznji g. župnik Andrej Vodušek. Bil je mirnega značaja in splošno priljubljen. N. p. v m.!

V Mariboru je imelo ljudsko štetje sledič uspeh: Naštelo se je 26.133 civilnih prebivalcev in 1900 vojakov, skupaj torej 28.033; leta 1900 bilo je 26.601 prebivalcev in je torej število prebivalcev naraslo za 12%. Da naraščanje ni večje, leži v dejstvu, da se ljudje večidel v sosednih občinah naseljujejo.

V Hrastniku se je naštelo 2.294 prebivalcev, m. nj. 468 Nemcov.

Nova pošta se je uresničila v Studenih pri Hrastniku.

Darilo. Povodom smrti svoje matere podaril je državni nadpravnik dvorni svetnik Amschl 200 K za mestne ubožce ptujske.

V Šoštanju bil je zopet za župana g. Hans Woschnagg izvoljen, za njegovega namestnika g. F. Gande, za obč. svetovalec pa gg. dr. H. Lichtenegger, Adolf Orel in Viktor Hauke. Vsi izvoljeni so vrli napredni možje. Čestitamo!

Društvo za varstvo otrok v Ptiju je imelo pod predsedstvom gdč. pl. Strohbach svoj občni zbor. Blagajniško poročilo kaže, da je imelo društvo 4342 K dohodkov. Za načelnika je bil izvoljen g. dr. Dolešchall.

Z „kurhaus“ v Rog. Slatini se razpisuje oddajo dobave pohištva za 1. in 2. nadstropje. Več glej v inzeratu!

Cesto iz Konjic v Oplotnico so pričeli graditi. Pri tej priložnosti došlo je mnogo lopovov. Tako so vjeli tudi tistega falota, ki je z roparskim namenom nekega kmeta na cesti v Laško napadel.

Požig? Pogorela je Jurzova viničarija v Majbergu pri Ptiju. Sumi se, da je bil ogenj nalač začgan. Baje je neki iz službe odpuščeni viničar začgan. Zdaj je to samo govorica in bode že sodnija resnica na dan spravila.

Huda ljubezen. V Lokavcu je hotel fant Franc Blahnik v spalnico Frančiške Kajtna. Ker mu ta tega ni dovolila, vrgel je kamenje v sobo in je sestro svoje ljubice težko ranil.

Čudni slučaj. V sv. Jurju slov. gor. umrla sta na isti dan in ob isti uri zakonski Johan in Marija Paulič. Obadva sta bila tudi 77 let star.

Neumno strelijanje z možnarji zahtevalo je zopet žrtev. Pri blagoslovjenju kapele v Podgorju pri Žalcu je fant Johan Jernejc strelijal. Pri temu je bil smrtno nevarno ranjen. Ali res ne more biti nobene cerkvene slavnosti brez te grde, divjaške razvade?

Šivanko snedla je v mariborskem zaporu natkarica Tončka Svetlin, ki je sedela zaradi tatvine. Težko ranjeno so oddali bolnici.

Ogenj. V Hardeku pri Ormožu je pogorela kovačna hiša in gospodarsko poslopje z vso vsebino. Začgal je baje neki neprevidni berač. Škoda je velika.

Z vago sleparil je v Mariboru špehar Gašper Lešnik iz sv. Miklavža. Naznani so ga sodnici.

Ubil se je pri podiranju drevja posestnik Franz Grazer v Blanci pri Šeñnici. Ponesrečeni zapušča 7 otrok.

Pogorela je hiša z vso premičnino posestnika Ferdinanda Bergaus v oklici Rogatca. Ogenj je nastal vsled neprevidnosti.

Pazite na deco! Z vrelo vodo se je polila 5 letna Kati Tekavc v Gaberjih pri Celju. Nesrečni otrok je v bolnici v groznih bolečinah umrl. Ne pustite otrok niti minuto brez nadzorstva. Nesreča ima hitre noge!

Velike tativne je izvršil pri mariborskem trgovcu Tautscherju hlapec Jože Sinič. Kralje je, kakor sraka. Ta tat bil je eden tistih zloglasnih „prič“, katere so najeli prvaški hujščaki okoli dr. Rosine, jih podplačali s 30 K in jih pustili prisegati in pričati proti Nemcem začasa septembervih dogodkov l. 1908. Skoraj vse te podkupljene „priče“ se valjajo že po ječah, tavovi, sleparji, ja celo roparski morilci so med njimi. In takem ljudem so mariborski slovenski voditelji zaupali svojo čast!

Iz Koroškega.

Pozor! Opozarjam koroške prijatelje na članek „Polom za polomom“, ki ga objavljamo v današnji številki „Štajerca“. Članek se tiče v

veliki meri tudi koroških Slovencev. Čitajte ga torej pazno!

Slovenske posojilnice na Koroškem bodejo kmalu v takem blatu, kakor pri polomu „central-kase“ udeležene klerikalne zadruga. Velik del teh slovenskih posojilnic na Koroškem je namreč odvisnih od „Zvezze“ v Celju. Ta „zvez“ pa je zdaj (kakor kaže tudi naš članek „Polom za polomom“) v velikanskih dolgovih. Glasom poročil imajo posojilnice pri tej zvezzi okroglo **240.000 kron**, ki so bržkone za posojilnice izgubljene. Posojilnice namreč niti pravice nimajo, da bi svoj denar nazaj zahtevali, ker so vloge neodpovedljive. Slovenske posojilnice na Koroškem, ki so pri tej katastrofi udeležene, so večinoma male rajfajzne, ki bi izgubo vsakega tisočaka budo občutile. Pri taki izgubi bi zamogla marsikatera posojilnica na Koroškem hudo trpeti in celo v konkurs priti. Potem bi nesrečni, od pravkov nahujskani koroški kmetje plačevali za slovenske hujščake v Celju... Kmetje pozor!

Prvaška hujškarija se pojavlja tudi že v občini Raibl. Zlasti zadnjo ljudsko štetje dalo je kranjskim hujščakom povod za nezadovoljnost. Na vse mogoče načine so vplivali na miroljubne domačine. Ko pa ljudsko štetje zanje vkljub temu ni imelo pričakovanega in zaželenega uspeha, napravili so pravki dolgozvono pritožbo ter jo poslali duhovitemu orglarju Grafenaueru. In Grafenauer je pritožbo seveda takoj na deželno vlado nesel ter zahteval preiskavo. V tej pritožbi se pravi, da je v Raiblu 97 slovenskih (prvaških) strank. Ali zanimivo je, da so imena teh oseb skozinsko napačno pisana in da mnogo teh v pritožbi napisanih oseb v Raiblu sploh ne eksistira. Nadalje hoče orglar Grafenauer, da se vpiše za Slovence tudi celo vrsto Italijanov, ki so že skozi desetletja v tej občini. Tudi nemške osebe, ki sploh slovenskega ne razumejo, hoče Grafenauer k Slovencem računati. Kdor zna le par slovenskih besed ječljati, tega se že za „Slovenca“ imenuje. Ravno tako družine, katerih otroci niti ene besedice nemškega ne znajo... C. kr. okrajno glavarstvo v Beljaku je torej stvar preiskalo in pogledalo, koliko resnice je v Grafenauerjevih trditvah. Zaslišalo se je vseh 97 strank (okroglo 200 oseb). In uspeh je bil, da se je slovenski narod za celih — 7 oseb povečal. Mnogo gromenja in malo dežja! Pri preiskavi so skoraj vsi domačini odločno proti prvaškemu hujškanju nastopili in protestirali. Najzalostnejše je, da se s tako gonjo seje prepriči v sovraščvo, razširja nevoljo in narodnostno nasprotovanje. Ali domačini bodejo Grafenauerjeve podrepnike že ukritili. V Raiblu ne potrebujejo prvaške hujškarije!

Hudo prste osmodil si je klerikalni posestnik Franc Jurič v Podgorju. Mož posluša gotovo vedno le klerikalne slovenske hujščake in čita bržkone samo celovski „Š-Mir“ ali kako ednako cunjo. Ni čuda, da ima vsled tega grozovito jezo na vse, kar je naprednega, in da te jeze tudi skrivati ne more. Zlasti sta možaku šola in učitelstvo na poti. Tako se je zadnjič enkrat tako dače pozabil, da je z nepopisnimi besedami napadal učitelstvo v splošnem. Potem pa je še celo vrsto naprednih gospodov grdo na njih časti žalil. No, dotični gospodje so mu hoteli tudi priliko dati, da svoje žalitve i pred sodnijo dokaže. Tožili so Juriča. Zdaj je mož seveda padlo srce v hlače in pričel se je izgovarjati ter za odpuščanje prosliti. Naprednjakom seveda ni bilo na tem ležeče, da se Juriča zapre. Odustigli so mu tedaj pod sledičimi pogoji: Jurič je prevzel plačilo vseh naraslih troškov. Nadalje se je zavezal, da poda v „Štajercu“ tozadnečno častno izjavo (dotično častna izjava natiskana je v inzeratih današnje številke). Končno je Jurič še 120 K plačal, katero sveto se je tako-le razdelilo: Za pomožno blagajno koroškega „Lehrerbunda“ 20 K; za dijaški dom koroškega „Lehrerbunda“ 20 K; za nemški „Schulverein“ 50 K in za društvo „Südmärk“ 30 K. Mislimo, da si bode Jurič zapomnili, kdaj je naprednjake žalil. Zahvali pa naj se tistim črnim gospodom, ki so ga v to neumnost nahujskali!

Prvaška sleparija! Na nekem klerikalnem shodu v Eberndorfu se je baje reklo: „Kdor bi pri ljudskemu štetju kot občevalni jezik nemščino vpisal, tega bode dr. Brejc sodniji naznani in bode z zaporom in globo kaznovan!“

Graf Franz Thun-Hohenstein

imenu zagriženi Čeh in bode bržkone narodna nasprotina se pootstril. Svoj čas bil je ministerski predsednik.

Tako se slepari nevedneže in to pod patronanco političnih duhovnikov. Upamo, da bode oblast to lumperijo zasledovalo!

Kaj je s polom? Javnost se je že nekako pomirila in listi poročajo prav malo o velikanskem polomu, v katerem so koroški klerikalci v bogim kmetom več milijonov oropali. Ali je morda že vse poplačano? Ne, le 500.000 K se je udeleženim blagajnam izročilo in to je pri velikanskem obsegu prizadete škode le nekaki smešni „trinkgeld“. Ali klerikalci se s tem tako ponašajo, kakor da bi bilo že vse rešeno. Baje hoče „central-kasa“ počakati na izid sodnijskih tožb, katere so proti nje neka švicarska in neka italijanska banka naperili in pri katerih se gré za 700.000 kron. Monsignore Weiss je namreč ta denar omenjenim bankam na sleparsi način s ponarejenimi vložnimi knjižicami izvabil. Ako bi bila „centralkasa“ obsojena (kar je vsekakor pričakovati), potem mora do konkurza priti. Sleparsi monsignore Weiss je bil baje najprve v Ameriki. Zdaj pa se je odpravil v Egipt, kjer mu klima bolj prija. Tam sedi v senci palm in šteje tisočake, ki jih je lahkovernim kmetom pokradel. Monsignore Kaiser se bode imel bržkone že meseca marca zaradi goljufje pred celovškimi porotniki zagovarjati. Tako bode stvar končala. Ali koroški kmetje ne bodo nikdar do svojega krvavo prihranjenega denaria prišli!

Vojaške zadave. V Celovcu se je uresničilo „Platzkommando“ s štabnim oficirjem kot načelnikom.

Celovec obsega glasom ljudskega štetja 25.865 civilnih prebivalcev (proti 21.630 iz 1. 1900); število se je povisalo za 4235, t. j. za $19\frac{1}{2}\%$.

V pokoj stopil je v Rožeku g. davčni sluga Ferd. Weissbrunner. Služil je v Rožku 26 let. Mož je vrlega naprednega mišljenja in mu čestitamo nad priznanjem, ki ga je pri vstopu v zasluzeni pokoj od vseh strani pridobil.

Tajnostne govorice o umoru v Arnoldsteinu še vedno niso potihnilne. Kakor znano, so zaprli Hrvata Žnidariča, češ da je umoril delavca Angela Bosso. Secirali so Bosovo truplo in se je dognalo, da je bil bržkone na glavo udarjen in potem v vodo vržen. Preiskava bode stvar že pojasnila.

Kdo je obkraden? V Celovcu so zaprli nekoga sumljivega Antona Weiß (pa ne znanega Monsignore, marveč družega lumpa), pri kateremu so našli ukradeno kolo. Kdor je bil obkraden, naj to sodniji naznani.

Smrt v jezeru. Na Ossiaškem jezeru se je zabaval mežnar od Altossiacha s svojima dvema hčerkoma. Led se je udrl in oče ter ena hčerka sta utonila, medtem ko so drugo rešili.

32 sunkov z nožem je dobil delavec Ferd. Pezdek pri Moosburgu. Sprl se je namreč s posestnikom Lovrencom Lodroni in hlapcem Alojzom Winter, ki sta ga tako grozno razmesarila. Pezdek je v bolnišnici umrl, ubijalca pa sedita v ječi.

Samomor. V Beljaku se je ustrelil neki Ludvik Stidl. Smrtnonevarno ranjenega so oddali bolnici. Vzrok samomora je baje revščina.

Po svetu.

Presestljiva sodba. Porotniki na Dunaju so oprostili Berto Kastellitz, ki je hotela svojo sorodnico Morawec v Leibnitzu zaradi premoženja s cukrčki zastrupili. Izgovarjala se je z revščino in da je bila takrat blazna.

Rudarska smrt. V jami Duisburg (Westfalen) so se plini razstrelli. Pravijo, da je pri tem 13 rudarjev našlo svojo smrt.

Grozna žaloigra. V vasi Avelino pri Rimu žela sta dva mlada zakonska. Mož se je potem v Ameriko izselil, da bi nekaj denaria prislužil in ženo potem k sebi poklicil. Medtem pa dobi pismo, da je njegov lastni oče mlado ženo zapeljal. Pripeljal se je nazaj in je umoril očeta bodalam. V isti vasi in v istem času je odpotoval tudi neki drugi mladi mož v Ameriko in puštil ženo doma. Žena pa postala mu je nezvesta in mati moža ji je to očitala. Prišlo je do prepira, v katerem je žena mater umorila. Ona in preje omenjeni morilec lastnega očeta sta prišla pred porotnike in bila na 4 leta ječe obsojenja. Ko sta prišla iz ječe, pa sta se zaljubila. Mati mlade žene je bila nad to ljubezno razburjena in je mladega moža v cerkvi ustrelila. Ljudstvo je bilo grozno razburjeno, ker je bila cerkev omadezvana, in je morilko zasledovalo. Ta je pobegnila v občinsko hišo, množica pa za njo. Kar nakrat se strop hiše podre in 40 oseb je ležalo v svoji krvi v razvalinah.

Knez Kaunitz.

2. svečana je 200 let, od kar se je porodil V. A. knez Kaunitz-Rieberg, ki je bil pozneje desna roka ce-

Anton Fürst von Kaunitz-Rietberg

sarice Marije Terezije. V zunanjih in notranjih politiki te dobe igral je Kaunitz velevažno vlogo.

Nekaj naukov za kmeta.

(Spisal ekonom Jakob Waupotiš-Hardecki).

(1. nadaljevanje).

Dvorišče.

Na dvorišču opazimo gnojišče; in kako navadno to izgleda? Tam je ena velika mlaka, podobna ribniku in v sredi kopje se kup gnoja. Vsa voda iz kapov izteka se v to mlako, v katerem se potem gnoj poplavi, da izgubi polovico gnojilne moći in potem gnojnica brez pomembno izteka se v cestni jarek. Pomisli, da v gnojišču takoreko vložena je tova največja glavnica, ki se najbolje obrestuje, če namreč ima gnojišče v pravilnem stanju; če pa gnojišče zanemarišča, ti pa na nikak način ni mogoče napredovati. Tu in tam imajo gnojišče tudi preveč pred pragom, da ko iz praga stopišča, že si na gnoju; to ni lepo in tudi smrad od gnoja ti naravnost v stanovanje sili, kar je zelo dravaju škodljivo. Gnojišče toraj naj ne bo pred pragom, ampak v kakem tudi najbolj pravilnem kotu dvorišča. Gledé namakanja gnoja imej tako urejeno, da ti ne pride vsa kapnica do gnoja, ampak da je v gnoj samo toliko napustiš, koliko je v to potrebo. Imej gnojišče pravilno uravnano in zraven gnojiščno jamo, ki je najbolja iz cementa in naj bo tudi dobro pokritka, da ne izpuhiči tvarine, koje so rastlinam v hrano potrebne. Ko sem bil na poučnem potovanju na Spodnje-Avstrijskem in sem blizu Dunajskega-Novega mesta govoril z nekim nemškim kmetom zastran praktičnih gnojišč, mi reče: „Ko sem jaz prevzel posesto po očetu, bla je moja prva skrb, da sem si dobro urebil gnojišče in gnojiščno jamo, odkar je komaj štiri leta in že lahko dokečam lepe uspehe, katere sem dosegel pri zboljšanju zemlje, da mi zemlja zdaj za eno tretjino več donaša nego prej očetu“. Pri potovanju po sosednih deželah zanimalo me je tudi v prvi vrsti ogledati si zraven grajskevih tudi večja in manjša kmetska posestva. Pri tem opazil sem dosti napredka, pa tudi dosti nemarnosti. Kdor hoče si toraj vzorno gnojišče in hlev uravnati, si lahko tudi od države podpore izprosi; v tej zadevi obrniti se je na dželinske živinorejskega nadzornika g. Jelovšeka. Gnoj mora se tudi vsakokrat po kidanju lepo poravnati in pomešati svinjski z govejim itd. da bo potem povsod enak. Dobro je pri gnojišču posaditi kako drevo n. pr. oreh, kostanj ali lipa, ker drugače solnce naravnost preveč pripeka na gnoj, kar mu škoduje, ker se preveč osuši. Priporočljivo je tudi na dvorišču murbovo drevo, katerega odpadli sad perutnini zelo rada prezoblie. Kar se tiče pa stanišča, bi omenil, da naj bo zakrito in zagrajeno, da ne morejo svinje bližu, kar drugači lahko povzroči vsakovrstne nalezljive bolezni pri svinjah. Zastran studenca bi pa omenil, da ako hoče imeti zdravo pitno vodo, da nima studenca kje bližu gnoja, pazi tudi da ti voda ne bo nazaj v studenec odtekala, tudi kaj nesnažnega ne peri pri studencu. Ako imaš bližu hiško mlako, kar je zavojno ognja in pranja zelo pripomorejo, pa moraš jo imeti dobro ograjeno, drugače po postavi zapadeš kazni. Ako imaš v dvorišču blata, da bi si lahko v njem čevljje sezul, bi skoraj rekel, da je to nevarnost, dvorišče si lepo poravnaj, za odtekanje vode napravi primerne jarke, potem navozi si drobnega prodeca in kje mogoče se tudi lahko z debelim živcem — kamnom potaraca in blata ne boš imel. To si lahko napravis v zimskem času, ko nimaš tako silnega dela.

Živinoreja.

Živinoreja je prva in najvažnejša panoga kmetijstva, koja prinaša kmetu najboljših dohodkov in največ dobitka. Najprvo, kar moramo pri živinoreji upoštavati je, da si spravimo boljša žlahtna plemenja (pasme), kajti stroški živine pri reji so skoraj enaki, ako imaš živino žlahtnega ali pa slabega plemena; pomisli pa moraš, da živino žlahtnega plemena skoraj enkrat draže proda nego slabega plemena. Skrbi tudi, da boš imel zadostno krme, mokre njive izpremeniti je v travnike, o čemu še hočem pozneje govoriti. Skrbi živini za primerne hlevne, po zimi za primerno temperaturo okoli

130. R. Priporočam ti tudi topomer v hlevih, ki no krm sedaj dobi že za kakih 40–50 v. Ne pa kakor krmilj in tam opazi, da nekateri imajo (posebno svinje) poleg rečko samo pod streho, da ne gre sneg nanje, atkuhan mislio, da žival čuti miraz ravno takoj, kakor da Kak tudi živila mora zategadelj shujšati in zbolji. Dat. Mo tudi takih, ki imajo hlev vse onesnažene, da paš in g visč, kakor bi cunj po stropu in kotih navesil, da prime hlev brez vseke prave ventilacije, da je posebno go op nem čas bolje kakej pečnicu ko hlevu podoben očeo, dalje, da imajo hlev živalim sploh nepripravne, pljenje lahko prehodijo in zbolijo; in potem takoj nevedne načrda mu je nekdo začaral ali pocopral, ker ima sploški živan živo, kajti med prostim ljudstvom Še je zelavi na takih nevedne, ker verujejo na vsakovrstne vrške na coprnje. Mislim, da bi že skoraj bil čas, da bi vleče ta jeverstvo izmed ljudstva izginilo, kajti ker nišmo še v starem veku. Na primer, če živinice noče jesti, potem pravi taki babjeverne: „Soseda mu je začarala, da se prijesti, mu je jed odvzela“, in kaj še vse za neuna glav. Na to pa ne pomisli takoj nevedne, da je živinice o takem morebiti na želodcu ali sploh na prebavilnem stra in zato jož za časa bolezni jed ne mora prav dšča repovratov toraj v vraže, kajti to je velika neumnost, a min kaj takega verujejo se sploh ne morebiti smarati za ženca. Ako kaj takega tvojega bližnjega sumo lahko zavoljo prestopka žaljenja časti zapadeš. Gledi toraj, da boš imel žalitno p'eme, primerne in da boš pokladal živini redno dobre nepokritečne krme in tudi živilo pridno snažil, ne in boda je straha pred nobenimi coprnji. Nekaj hočem še v tenu o krmiljanju živilne. Opazi se, da se živili na poklada celo, nerazdrobljeno zrnje n. pr. konjenjnj, ki se pitajo itd., to je zelo velika napaka vsakemu kmetskemu gospodarstvu mora biti strdobljenje zrnja (Schrottähnle), ki ni tako drag, nima bolj lahka konstrukcija kakih 20 K, ktere se pa enem letu pri živilnem vrnejo. Gospodarstvo brez za zdrobljenje zrnja ni popolno, ker ako živili po celo nerazdrobljeno zrnje, ga živila navadno prav žre, ga želodec ne more docela prebaviti in to v izgubo med gnoj; po mojem preprincanju ga pa vsak način okoli ene tretjine v izgubo in ako potedeš, skupaj računimo, dobimo precej lep znesek izgubo, pa se zrne prej razdrobi, potem želodec izlahko celo prebavi in redilne snovi pridejo potem v krv itd. Dobieš imamo toraj v tem, da lahko eši za pokladamo in da tisto, kar pokladamo, pride vse v korist. Konjeni primešati je še rezane slame, da vorni prevzvečajo. Nikdar pa se ne sme konjem v pred tege meri koruze pokladati, ker to konje preveč obede in seboj kateri dosti vpreženi niso, nakar so vsakov, mi boleznim podvrženi, posebno takozvani „žulji“ vno. Pot jih radi napadajo. Najboljša specifična hrana za konje voves; sicer je koruza tudi dobra ali v pravi meri se pokladati. Tudi rži ne sme se preveč na enkrat na ker radi povzroči koliko. Celo, nezdrobljeno zrnje da samo perutnini, ker ima bolj vroči želodec in lahko vsako zrno popolnoma prebavi. Opozoril bi na to, da je biti oprezen, ko se živilska krma presebno ko se preide od polaganja suhe krme na se, se mora to polagoma storiti; najprej se pa malo zelenle krme med seno ali slamo in potem čedale več, da se živilski želodec polagoma predrugej krmi, ker drugače, ako bi se to izvršilo prelo, povzroči lahko vsakovrstne bolezni v prebavilih kor koliko i. dr. Nadalje opazi se tudi tuamt, da na n. pr. goveda lijejo zid, da pri jaslini že cele napravijo, nadalje, da svinje strujejo po kopanjah, in vruth, da mali pujski, ko se jih spusti na prestrujejo in jed blato, da kokoši in sploh penkljivej zid itd. Zakaj vse to? Kaj je vroč temu? potrebuje, da ježelodec povzroči hrano redno po vsakovrstnih snovi, katere se pa ne nahajajo skupaj s posameznim hrani. Toraj ako opazi pri prej naštete slučaje, potem veš da želodec še nekaj za pospešenje prebave. Govedi priskrbi soli, da svinjam in kokošim daj klajnega apna (najbolj Barthelovo klajno apno). Priporoča se klajno apno kladati vsej domaći živili posebno mladi živili, žrebomet, teletom, pujskom itd., ker to pospeši rast kosti. Ena žlica zadostuje vsaki dan med hrano pospeši tudi boljšo prebavo in pri kokoših omogoči hitrejšo napravo jajčnih lupin. Dostikrat se siši do spodinja ima polno dvorišče kokoši in tarna prav sedi: „Kako pa tvoje kokoši kaj nesejo, moje eni nič nesti“. Na to bi ti odgovoril: Skrbi po zimi koper, da tpol hlev, potem redno jih krmi in v zimi jih kuhanega krompirja in povrh daj jim še klajnega in jaje boš imela dovolj.

(Naprej pride!)

Gospodarske.

Če sod le malo pušča, zamaže naj se k jenitno krm sedaj, z lojem. Ako pa je razpoka, skozi mu sod pušča, precejšnja, loj sam ne izda, vsled tege treba rabiti v takem slučaju kakšno drugo mazilj maščevanje večjih razpolokin naj se napravi naslednja in sicer: Dene se v kakšno kozico $\frac{1}{4}$ kg loja in čebelnega voska ter raztopi polagoma na žerjavici, naj se vzame $\frac{1}{2}$ kg marmorovega prahu ter polov vspisa v raztopino in pridno meso. Ko si vse do premešal, pusti da se nekoliko ohladi in razpok, zamaži. Če tpi mazilo ostane, shrani ga, a pred rabiš, segrej ga vsakrat nekoliko, da postane bolj kare.

Da bodo kokoši tudi posimi nesle, segrej mrzlem zimskem času vsakovrstno krmo bodisi olor mešana ali ne, zmečkana ali ce'a. Ko se imajo kokoši s kuhanjo klajo, moraš jim jo nekoliko se

Ogenj !!!

Pri vsaki hiši je treba užigalic. Kupujte in zahtevajte po vseh trgovinah „Štajerčeve užigalice“! Glavna zal. firma brata Slawitsch v Ptiju.

ZELO TRPEŽNO POKROVNO SREDSTVO NA VREMENSKI STRANI JE

Eternit-

SKRIL.

ETERNIT - TOVARNA LJUDEVITA HATSCHEK, LINZ, VÖCKLABRUCK, DUNAJ, BUDIMPESTA, NYERGES-UJFALU.

Zastopnik:

Rudolf Blum & Sohn

obrt za kleparstvo in pokrivanje strel Maribor, ogelj Carneri- in Hilariusstrasse.

Za ženine

117

priporočamo lepe novosti novega blaga za obleko. Zagotovimo vam, da boste v naši trgovini pošteno postrežbo in nizko ceno našli, ker našo geslo je: z dobrim blagom in z malim dobičkom med ljudstvo! S tem se vam priporočamo s pozdravom **Leopold in Fritz Slawitsch in Heller** trgovci v Ptiju (Florianiplatz).

Garantirano originalna naturna vina.

Štajersko dobro deželno vino K 48—
Štajersko namizno in iztočno vino K 52—
Štajersko krepko vino iz gore K 56—
Terrano rdeče krvno vino, velefin K 56—
Silvanec, beli, fino namizno vino K 60—
Rizling, beli, fino namizno vino K 60—
pri 100 litrih prodaja in razpolaga vinski klet v velikem posloju šparkase

Otto Kuster, Celje na Štajerskem.

PATEPHON

Edina mašina za govorjenje na plate, ki igra brez igle. Izdelek svetovne firme

Pathè Frères.

To je na vsak način najboljše. Prekos vse drage sisteme. Plate se ne obrabijo, se ne praskajo; čejo se resnično muziko. Čenike zastonj in franko.

Predstavi brez da bi sili k nakupu. 533

C. ACKERMANN

urar v Ptiju (teater.)

Svetovno mojsterstvo v industriji ur vendar pridobljeno!

276

Prezvjetje edine razprodaje me spravi v položaj, za le K 4-90 pridobir elegančno, ekstra ploščo amerik. 14 kar. zlate-duble Švica, zeleno uro. Ista ima dobro idoče 36 urno Anker-kolesje premirane znamke „Speciosa“ in je na električni poti s pravim zlatom prevlečena. Garancija za preciznost 4 leta.

1 k. K 4-90
2 k. K 9-30

Vsak uro doda se fino pozlačeno verižico zastonj. Brez rizike, ker izmenjava dovoljena, ev. denar nazaj. — Poslje po povzetju

E. HOLZER, Krakova, Stradom 18/28.

Za gostilno

z vinom, pivo, mrzlim in gorkimi jedili sprejme se

dobi krčmar

na Ribniki (preje Čuček Ribnikov mlin) v zgornji Voličini. (Oberwelitschen). Prosilci z rokodelstvom ali penzionisti s kavcijo se odlikujejo. Več pove

Jos. Ornig

pekarija Ptuj.

Proda

ali v najem daje se lepo arondirano posestvo v Jareninski dolini, ki meri okroglo 60 oralov s 6 numeriranimi stanovalnimi hišami. Vpraša se pri g.

Franz Baumgartner, Jaringtal
posta Jarenina sl. g.

Svetovno znana

je ekstra plošča amerik. 14 kar, zlate-duble 36 urna anker zepna ura mnogo premirana marka „Sirena“. Vsled zaklega izdelovanja sem samo jaz v položaju za nizko ceno 85 h oferirati; ta ura ima vseprima Švic. kolesje in se od 100 K ne razloči. Za to, da gre natanko, jamčim

1 k. K 4-85, 2 k. K 9-50.

Nadalje oferiram gloria-srebrna zepna uro za 3 K 50. Vsak doda eleg. počlančeno verižico zastonj. Brez rizike. Izmenjan voljena ali denar nazaj. Poslje po povzetju.

S. Kobans 1. eksport ur Krakova, Sebastian
št. 279.

in nevest

Oblastniško dovoljena razprodaja

Ivan Berna

v Celju, gospodska ulica štev. 6

pripraca svojo bogato obavo za pomladansko letno in zimsko sezijo, vse vrste moških, damskih in otroških devlej lastnega in tujega izdelka. Sem za pete, vrvice, zaponke vedno in največi izberi. Prisplohčam tudi specialistom prave gorske in lovske devlej. Izdeluje se po meri v lastni delavnici, sprejemajo se tudi popravila. Postrežba tovar, cene solidne. Zunanj naročila proti povzetju.

Proda se takoj

dobro idoča

trgovina =

z mešanim blagom na deželi. Zahteva se 1 tisoč kron. Izve se pri upravi tega lista

Jos. Kasimir, Ptuj

trgovina s špecerijo, barvami in mešanim blagom pripraca svojo bogato zalogu blaga pod boljšo in najcenejšo postrežbo.

Novo došla

Tomaževa mokra najboljše gnojilo, v vrečah po 100 kil.

Najboljše semena za v polje in travnik.

V življenju nikdar ve Veliko presečenje!

600 k. za le K 4-.

Ena krasna pozlač. 36 urna prec. anker-ura z verižico, gra ko, se garnira 3 leta, 1 moderna židanava kravata za gospo naj. žepni robci, 1 prstan za gospode z umit. dragocenim in jem. 1 Špic za cigare z bernsteinom, 1 eleg. broša za dame vest, 1 krasno zepno zrcalo za toaleto, 1 denarnica iz zeleni nožič, 1 par gumbov za manšete, 3 prsne gume, vse do zlate s patent-zatvorom, 1 nežni album za slike, obseg 36 lepih slik sveta, 5 jux-predmetov, veliko veselja za mlad stare, 1 koristni „Briefsteller“, 20 predmetov za korespondencie 500 k. div. predmetov. V hisi neobdroben potreben. Vse do z uro, ki je že sama denar vredna, košta samo K 4-. Na Dunajska hiša blaga F. Windisch, Krakova No. P/VIII. NB. Edopade, denar nazaj.

Potom infekcije

postale so mnogokrat že čisto brezpomembne ranice jako nevarne. Pokriti treba torej vsako s primernim sredstvom.

Že 40 let sem pokazalo se je omehkujoče, vlačilno mazilo, imenovano **Prasko domače mazile** kot zanesljivo sredstvo za obvezne. Varuje rane, pomanjša vnetje in bolečine, vpliva hladilno in pospeši zacecenje ter državljenje.

Postrežba razpolajšatev vsaki dan.

1 doza 70 h. Pri napraj plasti 3 K 16 h.
se 4 doze, za K 7- pa 10 doz franko
na vse postaje avstro-oogrskie monarhije
pošte.

Vsi deli embalaže nosijo postavno depo-
rirano varstveno znakno.

Glavna zaloga 939

B. FRAGNER, t. in kr. dvorni literanti

apoteka „pri črnemu orlu“

Praga, Kleinseite, ogelj Nerudagasse stev. 203.

Zaloge in apotekah Avstro-Ogrske.

Varstvena marka „Anker“

Liniment Capsici comp.

na domestilo za

anker-pain-expeller

je znano kot odpeljaljede, izvrste in boljše odstranjejoče sredstvo pri prehlajenju itd. Dobri se v vseh apoteckih po 80 h, 1-40 in K 2-.

Pri nakupu tega priljubljenega domačega sredstva naj se pazi na originalne steklenice v skatljah z našo varstveno znakno „Anker“, potem se dobri pristru to sredstvo.

Dr. Richter-jeva apoteka „zlati lev“

v Pragi, Elisabetstr. št. 5 nov.

Razpoložja se vsak dan.

637

SINGER

šivalni stroji

za vse

obrtno in domače šivalno delo

Se dobri pri:

Singer Co. akc. dr. šivalne stroje

Ptuj, Hauptplatz št. 1.

Tudi se izvršijo vsa popravila natančno in najcenejše.